

Den lilla ängeln

Hon satt uppkrupen i sjukhusfönstret. Det vita nattlinnet skimrade i månljuset. Det långa rödbruna håret hängde i en lös fläta. Några lockar hade lossnat och hängde fritt. Träden speglade sig i sjön och långt bort hördes ett hoande. Allting var så lugnt och stilla. Utåt sett skulle flickans lugn kunna misstolkas. Innanför krigade hon mot sina inre demoner. Soldaterna stod redo i sina rustningar och beredda att skydda mot alla osynliga faror. Hur hon än gjorde skulle hon inte vinna kriget. Det var en kamp som hade pågått så länge hon kunde minnas. En kamp som dränerade henne på både kraft och energi. Allt hon drömde om var att få andas fritt. Bli fri från sina krigare. En sval bris kom in från det öppnade fönstret. Hon kurade ihop sig ännu mer och drog den rutiga filten tätt intill sig. Den slitna nallen med ett öga kramade hon hårt. Flickan förstod att striden snart skulle vara över. Idag såg hon det i sina föräldrars ögon. Tystnaden över deras läppar. Orden behövdes inte ögonen sa så mycket mer. Pappa hade inte klarat av att möta hennes blick. Säga det som blivit deras verklighet. Vilja förstå det oundvikliga. Men hon var inte rädd. Flickan visste, hade vetat länge det som hennes föräldrar hade blundat för. Hon slöt ögonen och andades in allt det vackra. Lät livet fylla hennes lungor. Slängde sig ut och tillät sig själv falla fritt och flyga på en och samma gång. Dörren öppnades och hennes föräldrar kom in. Tårarna föll när de såg sin vackra lilla ängel sitta uppkrupen i fönstret.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren brokensoul med Poeter.se id #37090 innehar upphovsrätten